

בתו של שמעון פטורה משום היותה "ערוה" עליו, וצרתה פטורה מחמת היותה "צרת ערות בתו".

ג. הפטור של "צרת ערוה" נשאר עליה לעולם, והוא פוטר אותה מן החליצה והיבום גם אם היא התייבמה לאח אחר, ומת אותו אח בלי בנים, והיא חוזרת נופלת פעם שניה ליבום לפני היבם שנפטרה ממנו.

ולא עוד, אלא שהיא פוטרת את צרתה החדשה [מנישואיה השניים, באמצעות היבום], הנקראת "צרת צרת ערוה".

כגון, אם היו שלשה אחים, ראובן, שמעון ולוי.

ונשא ראובן את בתו של שמעון, וגם נשא ראובן עוד אשה אחרת, ומת ראובן בלי בנים.

הרי כיון שמת ראובן בלי בנים, נופלות שתי אלמנותיו ליבום רק לפני לוי, ולא לפני שמעון, כיון שבתו וצרת בתו פטורות מיבומן ומחליצתן.

ואם "צרת בתו" של שמעון תתייבם ללוי, ותהיה ללוי אשה נוספת, שתקרא "צרת צרת בתו", וימות לוי בלי בנים — הרי "צרת בתו" של שמעון פטורה מיבומן ומחליצתו של שמעון, והיא אף פוטרת את צרתה [שהיא כאמור "צרת צרת ערוה"], מיבומן ומחליצתו.

ונמצא, שחמש עשרה העריות פוטרות לא רק את צרותיהן, אלא אף את "צרות צרותיהן" — מן החליצה ומן היבום

וכן נוהג הדבר עד סוף העולם. שגם "צרת צרת ערוה" פוטרת את צרתה, וכן הלאה.

ד. ועתה מפרטת המשנה את חמש עשרה הנשים שיש בהן איסורי ערוה ליבם, שמכחן נפטרות גם הצרות וצרות הצרות, עד עולם, מן היבום ומן החליצה.

ואלו הן: אם היה אח, שמת בלא בנים, נשוי ל:

א. בתו של היבם [שאינה בת אשתו. כי בתו שהיא גם "בת אשתו" יש עליה איסור ערוה נפרד של "בת אשתו", והוא חל עליה אפילו אינה בתו. אלא המדובר כאן בבתו שנולדה לו מחוץ לנישואין].

ב. וכן היה אחיו נשוי לבת בתו של היבם [בתה של הבת שנולדה לו, כאמור, ללא נישואין לאמה].

ג. וכן בת בנו [שנולדה לבנו, אשר נולד מחוץ לנישואין].

ומקור האיסור של שלשת איסורים אלו יתבאר בגמרא.

ד. בת אשתו, ואפילו אינה בתו. שנאמר [ויקרא יח] "ערות אשה ובתה לא תגלה".

נפילה" בהקדמה.

והתוס' דנו בשאלה מדוע נדה אינה נחשבת בין העריות.

ותירצו התוס', וכן הרא"ש, שיש לחלק בין

עריות לנדה, עיין בדבריהם, ובדברי האחרונים, הברכת שמואל, קובץ הערות, וחידושי רבי נחום בהרחבה.

והגרי"ז ביאר, שכונתם לחילוק יסודי בין נדה